

Sestry a bratia!

*Veľký Piatok*

*Žalm 22, 1 Eli, Eli, lama sabachthani / Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?*

V strede dnešnej bohoslužby stojí symbol kríža.

Legenda hovorí o sne, ktorý sníval cisár Konštantín pred bitkou na Milvijskom moste.

Cisár videl kríž a počul hlas:

V tomto znamení zvíťaziš.

Ráno dal pripevniť Ježišov monogram na svoje zástavy a v bitke proti Maxentiovi skutočne zvíťazil.

Dôsledkom toho dal kresťanom slobodu vyznania....

My si musíme uvedomiť, že kríž je potrebné chápať hlbšie, ako ho chápal cisár Konštantín.

Kríž nám nebol daný ako amulet pre šťastie v našich vzájomných vojnách.

Nebol nám daný ani ako magická ochrana pred nešťastím.

Kríž je skôr vyjadrenie paradoxu, že mnohé víťazstvá sú v skutočnosti porážkou a mnohé porážky sú víťazstvom....

Keď Mojžiš na púšti vztýčil na palici hada, tí, ktorí naň pozreli, boli vyliečení od uštipnutia hadím jedom.

Keď my prideme blízko ku krížu, a pozrieme sa naň hlbokým a sústredeným pohľadom, z čoho môžeme byť vyliečení?

Každý z nás má tieň, časť svojej osobnosti, ktorú starostlivo skrýva pred inými aj pred sebou. Sú to naše vlastnosti, ktoré nie sme schopní ani ochotní priznať.

Napríklad sú to naše nepriznané viny.....

Vina je vlastne dlh.

Ide o to, čo dlžíme životu, Bohu aj ľuďom...

Sú to naše hrivny, ktoré sme dostali, ale zakopali sme ich.

Nevyužili sme ich, zneužili sme ich.

Naše dlhy sú súčasťou nášho tieňa.

My s naším tieňom často pracujeme tak, že ho premietame na druhých.

Až tam, na druhom človeku ho vieme pomenovať, súdiť, odsúdiť.

Druhých obviňujeme najmä z toho, čoho sa sami dopúšťame.

Aby nastalo uzdravenie, je potrebné vtaiahnuť svoj tieň opäť do seba, priznať si ho a prijať ho. Toto som ja, toto je moja vina, mea culpa!

Druhý človek nám nastavuje zrkadlo.

Ale ani to zrkadlo nie je čisté.

Lebo ani druhí ľudia nie sú celkom nevinní a čistí.

Všetci sme zapletení do sveta, ktorý je plný násilia a klamstva....

Na tomto násilí a klamstve sa všetci podieľame rôznym spôsobom:

Napríklad NECITLIVOSTOU voči životnému prostrediu, plytvaním....

Lahostajnosťou voči zlu a nerozlišovaním hodnôt.

Uprostred dejín však stojí Ten, ktorý zlo neodplácal.

Namiesto toho nechal na seba dopadnúť urážky a temné tiene nepriateľov.

Je to Ten, ktorý na zlo neodpovedal zlom, nevracal rany, a zastavoval rozkrútenú špirálu pomsty.

Nevinný na rozdiel od všetkých ostatných.

Ježiš Kristus.

Ten, ktorý zobral na seba naše tiene, naše dlhy, viny sveta....

Jeho kríž je zrkadlom, v ktorom môžeme vidieť zlo v celej nahote a hrôze.

Odvrátená strana sveta, do ktorej sme aj my zapletení našimi skutkami, slovami, myslením, tým, že sme neurobili všetko, čo sme pre dobro druhých urobiť mohli a mali.

Dívajme sa na kríž očami viery.

Uvidíme tam pravdu o človeku, o svete, o Bohu.

A iba pravda nás oslobodí.

My nemôžeme a ani nemusíme mať odpovede na všetky naše duchovné otázky.

Ozajstná viera je trezrlivá... a vie, že teraz vidíme iba ako v zrkadle, iba ako v hádanke.

No práve hádanky sú podnetmi k hlbokaj a plodnej meditácii.....

Boh dáva svojmu Synovi prejsť temnou nocou viery a Syn túto skúsenosť vyjadří slovami 22. žalmu: Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?

Akoby jeho viera bola ukrižovaná a prebodnutá zážitkom nekonečnej Božej vzdialenosti.

Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?

Tento Kristov výkrik na kríži Golgoty v piatkový deň, pôsobí na prvé počutie, ako výraz zúfalstva.

Podstatné ale je, že túto hraničnú životnú situáciu vyjadruje a vyslovuje v podobe otázky.

Čiže neprestáva sa pýtať!

Neprerušuje rozhovor, neprerušuje dialóg s Otcom ani vtedy, keď v agónii už žiadnu odpoveď, videné ľudsky – nemôže čakať ....

On cíti totálnu opustenosť Bohom.

A aj navzdory tejto citenej opustenosti a temnoty volá svoju otázku.

Táto situácia nám ukazuje čosi podstatné o charaktere viery kresťana.

Naša viera, viera učeníkov Ježiša Krista je zranená viera, viera prebodnutá.

Viera neustále sa pýtajúca a hľadajúca, ukrižovaná viera a viera zmŕtvychvstalá, čiže veľkonočná.

Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?

K čomu, za akým účelom? Aký to má všetko zmysel?

Táto Kristova bolestná otázka, to je modlitba ....

Aj my môžeme dávať našim životným otázkam podobu modlitby.

A našim modlitbám môžeme dávať podobu otázok.

Podstatné je, že Ježišova otázka adresovaná Bohu dostáva veľkonočným ránom Božiu odpoveď.

Ale ešte skôr, musí prejsť temnotou, musí prejsť nocou. Amen.

## Modlitba k Veľkej noci.

Drahý Bože,  
ďakujeme Ti , že smieme pred Teba predstúpiť,  
lebo Ty si nás sám ako prvý zavolať.  
Prišiel si k nám, Nevýslovný,  
v Slove, v osobe a v príbehu nášho Pána.  
V ňom, v človeku pravdivom a prenasledovanom,  
si nami všetkými otriasol.  
Ukázal si nám prepadliská nášho hriechu,  
ale ešte mocnejšiu hĺbku svojej lásky.  
V Kristovi sme prijali odpustenie a biele rúcho novej spravodlivosti.  
I dnes, vo svojej núdzi duší i tiel, v ťaživej momentálnej situácii  
osobnej i celosvetovej,  
prosíme, aby tvoja spravodlivosť, skrze Tvoju vzácnu obeť,  
bola nám pridaná proti vedomiu, že sme neobstáli, proti horkým bilanciam našich srdc.  
Ty poznáš a vieš všetko, Ty si väčší ako naše srdce, vyvýšenejší než obžaloby svedomia  
a ortieľ zákona.  
O Tvoju prítomnosť Ťa Duchu svätý prosíme, aby si dolial olej do našich hasnúcich lúčok  
v prudkých náporoch nihilizmu.  
Buď prítomný a aktívny v našom každodennom zápase o život, o zdravie, kries nás,  
vyrovnávaj, oduševňuj, navzdory všetkému a obdaruj nás novou NÁDEJOU v ústrety budúcim  
časom.  
Nech v Tvojej sile premáhame všetky smútky a nepokoje. Amen.

*Drahé sestry, drahí bratia!*

*Hoci v odlúčení mimo chrámu,*

*a predsa v blízkosti myšlienok a srdc*

*plných nádeje voči budúcim časom...*

*Prajem Vám všetkým hlbokú Veľkú noc 2021*

*plnú zdravia a pokoja v duši!*